

VAN DE REDACTIE

Beste Noordwellenaren,

Het jaar 2021 nadert haar einde. Wat een jaar hebben we achter de rug met z'n allen. Steeds wisselende maatregelen mbt Covid 19. Respect voor de vrijwilligers van Ons Dorpshuis, die constant weer nieuwe regels op de juiste manier moesten interpreteren en toepassen. Petje af. Respect voor jong en oud. Ga er maar aan staan...

We zijn blij dat het weer gelukt is om de NoorderNieuwswelle te vullen met diverse onderwerpen, dankzij u, en met steun van de adverteerders. Dank!

Graag wijzen wij u op de rubriek "boek en film". De film gaat over HOOP!

De redactie wenst u fijne feestdagen en een vooral gezond 2022 toe

NOORDERNIEUWSWELLE
Dorpskrant van Noordwelle

dorpskrantnnw@gmail.com

www.noordwelle.com

43ste jaargang

Verschijnt 6x per jaar

Redactie: *Marianne de Jonge, Kitty Heye, Trudy Groenleer*
Juus Kreiken en Ineke v.d. Koogh
Vormgeving: *Leo Schults en Trudy Groenleer*

Wist u dat

- Wij erg blij worden van kopie
- Er wel altijd gecensureerd wordt
- Wij 1 x per 2 maanden uitkomen
- Wij uw kopie voor ons volgende nummer dus heel graag voor 10 februari 2022 ontvangen
- dorpskrantnw@gmail.com ons mailadres is
- Handgeschreven kopie ook nog altijd welkom is
- Wij hierbij Isabel van harte bedanken namens alle dorpelingen die vrijdagmorgen de Wereldregio in hun brievenbus vinden
- Wij ook van haar een interessant artikel over gezonde voeding mochten ontvangen
- Zij hiermee hopelijk vast andere Noordwellenaren ook enthousiast weet te maken
- Het de lezers in elk geval wel aan het denken zet !
- Wij hierbij Alana, Rick, zoontje Tim en hond Snow van harte welkom heten in de Jan Delstlaan
- Deze straat erg in trek is want ook Anja en Niels mogen wij daar verwelkomen
- Wij dan ook nog Sander, Laura en dochter Sara in de Zuidwelleweg verwelkomen
- Wij hopen dat jullie allemaal nog vele mooie jaren op Noordwelle zullen wonen
- Enkele Heeren het dorp weer mooi in de lichtjes hebben gezet
- De eerste sneeuwkllokjes weer al boven de grond komen
- Er een prachtige kerkuil gespot is in een boerenschuur alhier
- Wij jammer genoeg t.z.t. geen eerste lammetjes in ons dorp kunnen vermelden
- Deze voorjaarsbode hopelijk in de toekomst toch weer opgepakt wordt

- Er tenslotte weiland genoeg is om Noordwelle heen
- Wij u allen gezellige kerstdagen en een mooi 2022 toewensen
- Wij hopen dat er volgend jaar ook weer gezellige bijeenkomsten en etentjes in ons dorps huis plaats kunnen vinden
- Wij positief denken en ervan uitgaan dat dat ook zo is !!!

De Agenda

- Eerste vrijdag van de maand: Snekavond
- 2de woensdag van de maand (v.a. okt) Crea dames
- Derde vrijdag van de maand (20:45): DDaames
- Laatste dinsdag van de maand: Tafelen
- Laatste vrijdag van de maand: Heeren
- Iedere eerste dinsdag van de maand koffie/bieb uurtje van 10 tot 11 uur
- Vanaf 20 oktober om de week op de woensdagavond Klaverjassen inloop 19.30 uur
- Iedere woensdag vesper 17:00 - 17:30 uur meditatief zingen (opgave niet nodig) (18:00 – 18:30) en/of maaltijd (18:30) in de kerk zie: www.kloosterwelle.nl
- Vrijdag 14 januari Nieuwjaars receptie vanaf 17.00 uur (als de coronamaatregelen het toestaan)

Super Bedankt Noordwelle

Het mooie bedrag van €334,90 is opgehaald voor het dierenasiel Schouwen-Duiveland.
Alle gulle gevers bedankt!

Leen Berrevoets

Weer terug!

Beste dorpsbewoners,

Vanaf 24 januari word ik weer een dorpsbewoner en ik kan niet wachten tot het zo ver is ☺ Daarom leek het mij leuk om een kort stukje te schrijven voor de dorpskrant. Ik ben Anouk 23 jaar en woon (weer bijna) aan de Zuidwellewekken. Opgegroeid in Noordwelle en in 2019 verhuisd voor mijn studie naar Almere. Na 2,5 jaar wonen, werken en studeren in deze drukke stad -niks voor mij, dat weet ik nu wel zeker ☺- is het tijd om terug te keren naar het rustige dorp!

Ik studeerde aan de opleiding Ondernemen en wil daar ook graag iets over vertellen. Misschien heb je me al wel eens zien lopen met

een camera in mijn handen bij bijvoorbeeld de Strað of de Power Horse Competition. Want dat is precies wat ik doe! Ik ben fotograaf onder de naam Allround Moments. Op dit moment fotografeer ik vooral honden (met baasje of gezin) maar eigenlijk sta ik open voor alle uitdagingen

die op mijn pad komen. Vandaar ook de naam: allround, veelzijdig en van alles. Dat is ook precies wat fotograferen zo leuk maakt. Elke situatie is weer anders en daar geniet ik ontzettend van. Naast fotograferen ben ik ook grafisch vormgever en heb ik een eigen webshop(je) met ansichtkaarten, tekeningen en notitieboekjes. In de toekomst hoop ik dit steeds een beetje meer uit te breiden. Mocht je nog vragen hebben stuur me dan gerust een berichtje, dat vind ik leuk ☺

Wie weet tot snel!

Lieve groetjes,

Anouk de Ronde

www.allroundmoments.nl

allroundmoments@gmail.com

06 21 33 45 68

Sportief Durpje

Dit voorjaar maakten we in de NNW al gewag van dorpelingen op het ijs en de fietspuzzeltocht met Hemelvaart. Nu verslag van andere sportieve escapades.

Elke zondagochtend vertrekken groepjes van het dorp om hun fietsen respectievelijk honden uit te laten. Ook doordeweeks zien we wandelaars, fietsers en hollers in de Noordwelse polder. Eind september finishte Madeleen in de triathlon aan de Brouwerdam vlak achter Ko.

Een week later was de Kustmarathon waar ook wandelaars en strandfietsers uit ons dorp meededen. Jan had bedacht dat hij wel in de vroege ochtend op de fiets naar de start kon en Joost had er zo'n zin in dat de andere 1200 deelnemers hem alleen bij de start zagen. Ook Hans, Tijs, Elijah en Jos waren binnen voordat het echt hoogwater werd. Johan had de organisatie weer prima voor elkaar.

Marianne en Gerda maakten een voettocht van 120 km. door Noord-Frankrijk en er worden alweer tal van nieuwe plannen gesmeed. (Beachrace Hoek van Holland-den Helder en een mountainbiketocht van 200 km. in Drenthe). Ook bij tennis en golf zien we dorpsgenoten en dan nog al die activiteiten die ik niet weet of hier vergeet.

Sporten, bewegen, van de natuur genieten: heerlijk! Sluit je aan bij een groepje, zoek een maatje, stel een doel, of juist niet, of ga lekker alleen je kop leegmaken.

Groet: Jos

Een film om te zien

Sinterklaas en zijn Pieten zijn weer naar Spanje vertrokken. Binnenkort is het weer Kerstmis. Sommigen hebben zelfs een Kerstvakantie.

Ik zou u graag de film "Een jongen met de naam Kerstmis" willen aanbevelen.

Een prachtig verhaal, sprookjesachtige beelden. Ik vind ook heel veel overeenkomsten met de tijd waarin we nu leven. U zult het wel zien.

Maar het belangrijkste : **een film over HOOP**. En dat kunnen we allemaal wel gebruiken denk ik.

U veel kijkplezier. De film is te zien op Netflix.

Kitty

Op zaterdag 27 november jl deden de sint en zijn pieten een coronaproof rondje over Noordwelle! Dit was een groot succes. Nogmaals dank u sinterklaasje en pieten.

De gezondste voeding groeit dichtbij

Eten doen we om onszelf te voeden en als het goed smaakt is dat een mooie bijkomstigheid.

Niet veel mensen in onze woonomgeving streven naar een zelfvoorzienende leefstijl, maar vooral in moeilijke omstandigheden heeft het voordelen om niet op al te veel diensten en producten van veraf aangewezen te zijn.

Als we ons aanwennen om te eten wat land en zee ons lokaal en seizoensgebonden bieden dan kan dat voor onszelf en anderen gezond zijn. Consumenten kunnen er de lokale economie mee overeind houden. Er is dan minder opslag, transport, tussenhandel, industriële verwerking, chemisch-synthetisch conserveermiddel, verpakkingsmateriaal, enzovoort nodig.

Daardoor wordt ons leefmilieu en daarmee onze eigen gezondheid minder aangetast.

Het helpt ons meer bewust te leven en dat kan motiveren om minder te verspillen en meer zelf te verzamelen, telen of bereiden. Zelf weet ik inmiddels nog wel tientallen redenen op te sommen, waardoor ik met veel plezier ouderwets naraap van de boerenakkers waar geogst is.

Daarnaast ben ik dankbaar dat mijn man en ik bij enkele bedrijven en particulieren bijvoorbeeld fruit of noten mogen oogsten die anders onbenut blijven. Ook in bermen en aan de waterkant benut ik graag alle mogelijkheden van ecologisch verantwoorde vormen van "wildplukken". En het is helemaal heerlijk dat we rond ons huis voor onszelf een kleine maar fijne ecologische oase proberen te creëren, waar bijvoorbeeld minder gangbare kruiden en fruit kunnen groeien en allerlei dieren met ons meegenieten.

Er werd me gevraagd een stukje aan te leveren voor dit dorpskrantje: de eerste witlof groeit alweer mooi in emmers binnenshuis. Peter heeft recent buiten o.a. knolklaverzuring (oca), aardperen en zonnewortels geogst. Er groeit nu nog groene en rode kool, andijvie, veldsla in onze achtertuin en de kraailook komt alweer tevoorschijn (onze winterbieslook).

De laatste weken mochten we in de omgeving van Noorgouwe knolselderij en winterpenen narapen.

Een heerlijk gezonde bezigheid op een rustige plek in de buitenlucht, goed voor lichaam en geest.

Tot slot een receptje hoe deze oogst dan een plekje krijgt in ons dagelijks eten.

Isabel Jonker

Knolselderijsalade

Selderijsalade kunt u overal, verpakt in plastic, in het koelvak vinden. Veel lekkerder en leuker is om het zelf te maken.

Ook nog eens minder vet, met minder suiker voor minder geld.

De salade doet het goed als 1ste gang, maar samen met soep en brood levert het een complete maaltijd op.

- 1 niet te grote knolselderij
- 1 winterwortel, geen must maar kleurt wel leuk
- 2 stevige zachtzure appels
- 100 gr. gepelde walnoten of licht geroosterde blanke hazelnoten
- 2 el mayonaise
- 4 el volle stevige yoghurt
- 1 tl grove mosterd
- 1 tl suiker
- Beetje citroensap
- Zout en peper

Zet een flinke pan met water op het vuur en breng het water aan de kook. Schil de wortel en de knolselderij. Snijd de wortel in de lengte in plakken van ong. een ½ cm dik, evenals de Knolselderij. Blancheer de plakken 1 min. in het kokende water. Gooi het water nog niet weg. Doe de plakken in een vergiet en laat deze snel in koud water afkoelen. Snijdt de plakken in mooie blokjes van een ½ cm. en strooi er iets zout over. De appels hoeven niet geschild te worden. Snijd de appels in blokjes van een ½ cm, druppel er zo nodig wat citroensap over tegen verkleuring.

Meng in een flinke kom de mayo, yoghurt, mosterd en de suiker. Voeg citroensap, zout en peper naar smaak toe. Schep de groente en de appels door de saus. Eet smakelijk!

Hoe het roodborstje aan haar rode borstje komt.

Een voorleesverhaal voor kinderen

Selma Lagerlöf vertelt over de tijd dat God de wereld schiep in haar boek Christuslegenden uit 1904.

God had het toen druk met het scheppen van alles dat levend was en gaf alles kleur en ook meteen een naam. De distelvink zou niet zoveel kleuren hebben gehad als God niet al zijn penselen op het grijze vogeltje had afgeveegd. De ezel kreeg toen zijn lange oren want die vergat steeds zijn naam; God trok hem aan de oren naar zich toe en riep: "je naam is ezel, ezel, ezel!"

Op de laatste avond, zijn kleurenpalet was leeg, maakte God nog een klein grauw vogeltje en zei tegen het vogeltje, dat zijn naam Roodborstje zou zijn en liet het vogeltje wegvliegen.

Maar toen zag het vogeltje dat hij helemaal grijs was en vloog terug naar God die hem vroeg wat hij wenste.

"Waarom moet ik Roodborstje heten, als ik helemaal grauw ben?"

"Ik heb je Roodborstje genoemd en Roodborstje zul je heten maar je moet zelf maar zien, dat je je rode borstveren verdient" en zo gingen jaren voorbij.

Op een morgen zat vogel Roodborst op een kleine, kale heuvel buiten de muren van Jeruzalem, te zingen voor zijn jongen. "Kijk nu toch eens," besloot hij treurig. "Zoveel jaren zijn verstreken en nog hebben we geen rode borst."

Het vogeltje hield zich plotseling stil. Uit een van de poorten van Jeruzalem kwam een woeste menigte mensen, een troep wild rondspringend volk. Het kleine grijze vogeltje zat te trillen van angst op de rand van zijn nest.

Drie misdadigers zouden gekruisigd moeten worden.

Het vogeltje met zijn jongen hoorden de dreunende hamerslagen, de jammerkreten en het wilde gejoel van het volk.

Met ontzetting volgde het vogeltje het hele schouwspel.

"Wat zijn de mensen wreed en ze hebben op het hoofd van die ene ook nog een kroon van scherpe doornen gezet." "Ik zie dat de doornen zijn voorhoofd hebben verwond, maar die man is zo kalm en aardig dat iedereen wel van hem moet houden."

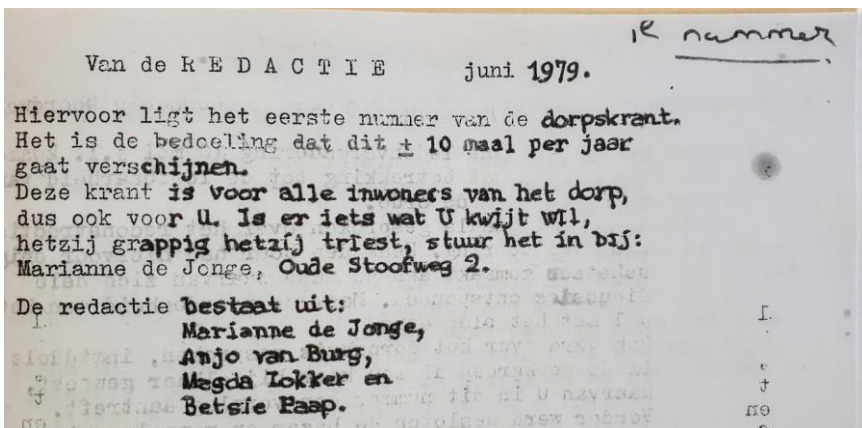
Het vogeltje kreeg medelijden met de man en toen hij zag hoe het bloed langs zijn voorhoofd droop, vloog hij naar hem toe en trok met zijn snavel een doorn uit het voorhoofd van de gekruisigde man en terwijl hij dit deed, viel een druppel bloed op de borst van het vogeltje. De man was hem erg dankbaar.

Zodra het vogeltje in zijn nest terugkwam, riepen zijn jongen: "Uw borst is rood, uw veren zijn roder dan rozen!"

En hoe het vogeltje ook baadde, de rode kleur ging niet meer van zijn borst af en toen zijn jongen volwassen waren, vertoonden ook hun borstveren die schitterend rode kleur, zoals tot op de dag van vandaag, alle Roodborstjes een schitterende rode borst hebben.

Juus

Uit de ouwe doos

42 Jaar geleden , het eerste nummer van de dorpskrant, de **NoorderNieuwsWelle**. Marianne, Anjo, Magda en Betsie, de ware oprichters in een mooie en gezellige tijd.

Iconen en toen al in de redactie.

Marianne heeft alle nummers bewaard in een grote ouwe doos op zolder.

Een leuke prijsvraag uit 1981

Geachte lezers, een prijsvraag en wat voor één!!

Wie vertaalt al deze Zeeuwse uitdrukkingen in vlekkeloos Nederlands?!

Eerste prijs: een waardevolle, ongeëvenaarde doos Zeeuwse boterbabbelaars!

Oplossingen voor 15 april inzenden bij de redactie.

Puzzelaars en Zeeuwen doe je best!!

1. Tektuusgore
2. Eitennoeelemèleginpiene?
3. Goestakkè
4. Aewnneedasnoe
5. Tekkallisgete
6. Moejemienè
7. Eijjeumal, lèmiskieke
8. Zebbenumegat
9. Kweetnieokkerkomme
10. Tokketokkè
11. Akketuutèmajietè
12. Eiteneiersbiezun?
13. Kebboenger

Koffiepauzepraat :Hoe helpen wij?

Tja, daar belt Jaap Schoof mij (o.a. Watersnoodmuseum) en nu als betrokken coördinator vanuit de Voedselbank Schouwen-Duiveland. Een vraag om hulp en wat doe je dan? Luisteren en het ging nu eens niet om voedsel of ondergoed en tandpasta voor de kinderen bekend bij de voedselbank.

Een noodkreet of wij vanuit de kerk een oplossing hadden voor een gezin uit Syrië en nu al 2 jaar wonend in Burgh-Haamstede.

Het gezin Almhansie bestaande uit o.a. vader Ali, moeder Sanaa en dochter Haya (21 jaar) en nog 3 andere kinderen welke stage lopen en nog schoolgaand zijn.

Dochter Haya is veel te vroeg geboren en zonder medische hulp hebben deze ouders hun kind verzorgd onder primitieve omstandigheden.

Ze heeft elke week last van heftige epileptische aanvallen en door medicijngebruik een zeer groot overgewicht wat maar niet stopt. Nu weegt Haya al ruim 178 kg en had geen goed bed meer.

Gelukkig wist Ineke in Vlissingen voor niet veel geld een bed op de kop te tikken en toen de verkoper hoorde van onze actie gaf men verder nog gratis mee een goede 2-zits bank, spiegel, kapstok en een prachtige salontafel.

Haya super blij en ze slaapt weer sinds een jaar in eigen bed en niet wisselend naast vader of de moeder.

Oefening geslaagd zou je dan zeggen.....Neen dus!

Wij zijn dringend op zoek naar fraaie kleding voor Haya (maat 6 a 7 x XL.), want het gezinsbudget is heel erg krap. Patronen voor te naaien kleding en lappen stof evt. En kan iemand in ons dorp helpen naaien?

Helpt iemand mee?

Lexveenstra0@gmail.com of 06-53 704 923

Lex

Pelgrimstocht van twee Noordwellense Wuuven

Het idee kwam zomaar, tijdens het wandelen samen. "Dat had ik eigenlijk nog eens willen doen! Ja ik ook, maar nooit wat van gekomen. Nou dan gaan we nu toch!"

De voorpret kon beginnen met de aanschaf van grote lichtgewicht rugzakken, kleding, en een waterreservoir met slang om tijdens de tocht te kunnen drinken zonder te stoppen. Wandelstokken? Hebben we die nodig dan? Toen trainen, wandelen met bepakking tot zo `n 6 a 7 kg. Dat was best even wennen voor rug en benen.

De keuze van de route werd de Pelgrimstocht naar Rome, want die loopt van Maastricht door België en Frankrijk, dat maakte het

oppakken van de route wel handig. Het boekje van deze route kregen we van een familielid, die dit ook gelopen had, en er heel enthousiast over was. Hij stelde voor bij Dinant te beginnen. Dat zou een mooie tocht zijn! Wij maakten een planning voor 1 week wandelen. Elke dag een dagtocht van ongeveer 20 km.

Nog wat pelgrimsovernachtings-plekken erbij uit het gidsje, en we hoefden alleen maar de gemarkeerde paden met de St. Jacobsschelp te volgen, dachten we, maar dat liep toch anders!

Zaterdag 9 oktober,

Prachtig weer. Gestart in Dinant, de saxofoonstad. Midden in de stad op de Place Reine Astrid, werden we gedropt! Volgens de beschrijving het plein verlaten in de richting van de saxofoon. Wij zagen een brug met wel 8 grote saxofoons er bovenop! Tja, dat zou wel eens het begin kunnen zijn, maar daar was geen schelp te zien. Dus terug naar het plein, daar toch maar even Rue St. Jaques gegoogeld en even later kwamen we langs een bronzen beeld, man met saxofoon op een bankje, de uitvinder van de saxofoon!

Verderop moesten we richting Rapaille naar boven. We gingen, (na een voorbijganger gevraagd te hebben of dit het goede pad was) toch twijfelend, omdat we wel markeringen zagen van een GR route maar geen Jacobsschelp. Dat was al meteen afzien, heel oude trap treden, soms overwoekerd door bramen, en eindeloos omhoog. We waren gelijk blij met onze wandelstokken! Eindelijk boven was er een prachtig wandelpad, het ging alleen niet in de goede richting. Wij zouden naar het zuiden gaan, en dit pad liep naar het noorden! Toen even een diepe zucht, en weer naar beneden. Daar zagen we een vrouw met hond die ons de goede kant uitwees, hèhè, eindelijk eens wat kilometers maken!

Het werd een prachtige tocht. Veel stijgen en dalen, blauwe lucht en schitterende uitzichten. Het laatste stuk vlak langs de Meuse. Waar het pad smaller werd, waren hoge en steile rotswanden, we zagen jongelui die aan het klimmen waren met ijzers en touwen.

Het zag er soms heel gevaarlijk uit en we bleven maar niet te lang kijken ,want we moesten door.

Onderweg probeerden we contact op te nemen met het pelgrimsverblijf in Hastière, waar we wilden overnachten, het bleek echter alleen toegankelijk voor groepen. We probeerden nog wat andere adresjes, maar alles vol, of geen gehoor! Het mooie weer was de spelbreker; er waren dat weekend dus veel toeristen. Gelukkig was er een brug in die stad !

In Hastière aangekomen om half 5, waren we nog maar net op tijd voor het toeristenbureau, dat om 5 uur ging sluiten. Een zeer aardige vrouw deed veel moeite en belde nog een aantal adressen voor ons. Helaas, alles vol. Inmiddels, bijna half 6, bedacht zij dat we het beste maar naar het pelgrim adres konden gaan, omdat ze ons daar toch wel moesten helpen.

We werden daar heel hartelijk welkom geheten, kregen een kop koffie en een stoel aangeboden, maar ze moesten er even over vergaderen hoe ze ons konden helpen.

Ze vonden het echt naar voor ons maar zij hadden 80 mensen te logeren, en geen kamers over!

Uiteindelijk, de kerk werd ook nog ingeschakeld voor een oplossing, boden ze ons een slaapplek aan. Twee matrassen in de nis van een gang werden geregeld. Wat waren we blij met dat aanbod, want we waren echt heel moe!

Heel aardig werd ons verteld dat we beslist mee moesten eten, het was fijn om gasten te hebben!

Het was een bijzondere maaltijd, 80 mensen, jong en oud door elkaar, in een grote eetzaal met lange tafels. Het was een groep van de Baptisten gemeente uit Brussel.

De taal was gemengd Frans en Nederlands, dus konden we ons wel wat verstaanbaar maken. Moeilijk te horen wel, als 80 man door elkaar kletsen, en baby's en kinderen ook goed laten merken dat ze aanwezig zijn. Zij wilden van alles weten over het hoe en waarom van onze pelgrimstocht en ons geloof.

We werden ook nog uitgenodigd voor het kampvuur met gitaarmuziek, maar na een douche rolden we bijna om van vermoeidheid en kropen onze slaapzak in.

Wat was dat heerlijk liggen na zo'n hectische dag!

Over de gang liepen nog een aantal verklede mensen, maar al was Sint Jacob in eigen persoon voorbijgekomen, hadden we niet opgekeken, we wilden alleen maar slapen!

De volgende morgen mochten we pas vertrekken na een heerlijk ontbijt met vers brood, verse koffie en heel veel herrie! We boden wat geld aan (voor de kerk!) maar daar wilden ze absoluut niets van weten; wij waren immers hun gasten.

Zondag 10 oktober,

Om half 10 gingen we weer op pad richting Doische

Het beloofde een mooie en afwisselende tocht te worden door de omgeving van het Forêt des Ardennes, en gedeeltelijk over een Ravel (fietspad) We belden onderweg naar het pelgrimsadres, een oud klooster, Le Carmel, wat volgens het gidsje 3 km buiten de route lag aan de Rue du Carmel, We waren welkom en gingen dus ontspannen verder, onze slaapplek voor vanavond was prima geregeld, dachten we!

We verlieten de Maas, en kwamen door een klein dorpje Hermeton sur Meuse. Daar was flink wat drukte bij de kerk. We zagen mannen in kostuums met jachthoorn en veel mensen met honden. Er was een feestelijke kerkdienst gewijd aan St. Hubertus. De dieren zouden gezegend worden. Wij zagen een aantal mensen, veelal met kinderen de kerkdeuren door gaan in gezelschap van hun hond. Die kans lieten wij ons niet ontglippen en achter in de kerk vonden we nog wat lege plaatsen. De kerk was mooi versierd, met allerlei afbeeldingen, schilderijen van paarden en honden, herfstbloemen. Er was een koor met piano, het hoorn ensemble, met een enorm volume van 8 enthousiaste blazers, en een pastoor, die zeer serieus en plechtig de dienst leidde.

Heel bijzonder om mee te maken. Wat een herrie, wat een spektakel! De honden blaften door elkaar, maar niemand maakte zich daar druk over. Na de dienst was het kerkplein inmiddels volgelopen met nog meer mensen met honden, en ruiters met paarden.

Jammer genoeg, wij moesten verder, want we hadden nog flink wat kilometers te gaan.

Het St.Jacobspad konden we niet meer vinden, waarschijnlijk hadden we het dorp op de verkeerde weg verlaten. Geen nood, bij het volgende dorp zouden we het pad wel weer oppikken.

Over een oude spoorbaan veranderd in fietspad, kwamen we uiteindelijk aan op een kruispunt. We keken op Google maps en zagen dat ons overnachtingsadres zich op 1,5 km afstand bevond. In het dorp wachtte echter de volgende verrassing: Het klooster was er niet! Bij navraag bleek het een adres in een andere gemeente te zijn, met dezelfde naam. Er werden vaker vergissingen mee gemaakt, hoorden wij. Helaas, het was 8 km verder, dat zagen we niet meer zitten! We waren echt moe. Gelukkig liet St. Jacob ons wederom niet helemaal in de steek!

Op het plein waren mensen hun poppentheater aan het afbreken. Een jonge dame van het gezelschap, bood aan ons bij de Carmel af te zetten, het was voor haar maar een kleine omweg.

Wat waren we blij! Een kwartiertje later arriveerden we in Matagne Petite. We werden wat haastig ontvangen, de rugzakken moesten naar onze kamer en de hospita liep meteen door naar de keuken, en wenkte dat we ook mee, de keukens moesten. Ze vertelde dat er het weekend een kunst-expositie was geweest. De traiteur was er nog, maar zou zo ook vertrekken. De kok vroeg of wij tortellini lekker vonden, en chocolade dessert? Het zou over 5 min klaar zijn.

Enigszins overdonderd gingen we de lege eetzaal in waar een heerlijk glas wijn werd ingeschonken en de tortellini smaakte hemels. En wat een stilte daar! Het contrast met de dag ervoor kon niet groter zijn.

Maandag 11 oktober.

Lekker geslapen in een wat gedateerd onderkomen. Nog even gekletst met 2 medegasten die aan het toeren waren in de omgeving. Toen een prachtige tocht langs akkers en door heel veel bos, door de streek Viroinval.

Dit werd de mooiste dagtocht van alle dagen.

We liepen langs de schilderachtige rivier de Viroin, en soms over heel oude bruggetjes. We hoopten in Mazee nog iets te kopen voor de lunch, maar alles was dicht. Dus verder maar weer.

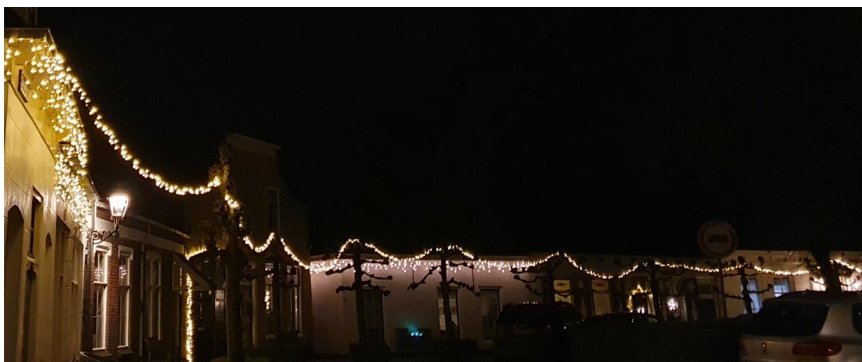
Onderweg in een boerengehucht vroegen we aan kinderen of we appels konden kopen. Mama kwam tevoorschijn met 2 appels en de kinderen blij met 1 euro om samen te delen. Nooit smaakte een appel zo lekker!

Wat verder in Treignes konden we vers en belegd stokbrood kopen in de buurtsuper, wat een luxe! Daar hebben we heerlijk van genoten. Het was een prima reisdag, we telden wel 35 jakobsschelpen, dus zonder veel gezoek kwamen we in Olly sur Viroin aan, voor ons pelgrimsverblijf. Helaas waren alle eethuisjes dicht. We kochten de laatste pizzapunt bij een bakker en dineerden in een café met een Croque Monsieur en een glas rode wijn.

Toen slapen in een leeg pand van 3 verdiepingen, waar we de sleutel van hadden gekregen. Verder was er niemand! De volgende ochtend kwam onze hospita vers brood brengen, wat prima smaakte met banaan en koffie uit het kleine apparaatje op de kamer.

Wordt vervolgd

Gerda en Marianne

Onze mooi verlichte dorpsring